

บรรณานุกรม

- กร แก้วคำแปง. ๒๕๔๖. บุคลานุกรม. การศึกษาสภาพปัจจุบันการขับไล่อของชาวไทลื้อ : ศึกษากรณีชาวไทลื้อในอำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา. วิทยานิพนธ์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- กระทรวงวัฒนธรรม. ๒๕๕๗. วิถีไทย ๘ ชุมชน : สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดเชียงใหม่.
- กัญญา ลีลาภัย. ๒๕๔๔. ประวัติศาสตร์ชนชาติไท. กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง.
- กาญจนา แก้วเทพ. ๒๕๓๓. “จิตสำนึกจากพิธีกรรมความเชื่อและศักยภาพท้องถิ่น.” วารสารเศรษฐศาสตร์การเมือง. หน้า ๑๗๕-๑๘๗.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (๒๕๔๔ ก). แผนปฏิบัติการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแห่งชาติ. กรุงเทพฯ : กองอนุรักษ์ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- _____. (๒๕๔๔ ข). โครงการศูนย์ข้อมูลเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศภาคเหนือ. กรุงเทพฯ : กองอนุรักษ์ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- กำไร แก้วเฮียง. ๒๕๔๒. การสืบทอดแนวคิดของชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาจากระบบ. บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- งามพิศ สัตย์สงวน. (๒๕๓๘). หลักมานุษยวิทยาวัฒนธรรม. ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิตราภรณ์ สุทธาวาส. ๒๕๒๙. รวมบทความทางวิชาการ ไทลื้อ : เชียงคำ. เชียงใหม่ : ฝ่ายเอกสารตำราและการพิมพ์ วิทยาลัยครูเชียงใหม่.
- ชัยวุฒิ ชัยพันธุ์. ๒๕๔๒. การจัดการการเกษตร ทรัพยากรธรรมชาติ และการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ : คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ชาญชัย จีรวรรณกิจ. ๒๕๒๙. การปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมไทยของชาวลัวะในภาคเหนือของประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ สาขาพัฒนาสังคม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชูวิทย์ ศิริเวชกุล. ๒๕๔๔. “การท่องเที่ยวเชิงชุมชนและการจัด Homestay.” จุลสารการท่องเที่ยว, ปีที่ ๒๐ ฉบับที่ ๒ (เมษายน - มิถุนายน) : ๕๒-๕๖.
- ชูสิทธิ์ ชูชาติ และคณะ. ๒๕๔๔. โครงการรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในลุ่มแม่น้ำวาว. รายงานการวิจัย. เชียงใหม่ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย
- ณรงค์ เล็งประชา. ๒๕๓๙. พื้นฐานวัฒนธรรมไทย. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพฯ : โอ. เอส. พริ้นติ้งเฮาส์.
- ทรงศักดิ์ ปรางค์วัฒนากุล. ๒๕๓๕. ผ้าทอของไทลื้อกับบริบททางสังคมวัฒนธรรม. เอกสารรวมบทความการประชุมสัมมนา มรดกสิ่งทอไทลื้อกับบริบททางสังคมวัฒนธรรมในล้านนา. เชียงใหม่. สถาบันราชภัฏเชียงใหม่.
- ทรงศักดิ์ ภู่น้อย. ๒๕๔๓. “ทรัพยากรการท่องเที่ยวกับการอนุรักษ์” แม่โจ้ปริทัศน์. ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๖ (มิถุนายน กรกฎาคม) : ๘๙.

- ทักษิณ กาคะโล และรัชนิกร พานชัย. ๒๕๔๕. เอกสารประกอบวิชาการสาระวิเคราะห์ทางการศึกษา. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ : เชียงใหม่.
- นฤมล เรืองรังษี. ๒๕๓๕. **ชุมชนไทลื้อในล้านนา : กรณีศึกษาไทลื้อเชียงราย**. (เอกสารรวมบทความการประชุมสัมมนา มรดกสิ่งทอไทลื้อกับบริบททางสังคมวัฒนธรรมล้านนา.) เชียงใหม่ : สถาบันราชภัฏเชียงใหม่.
- นำชัย ทนผล และคณะ. ๒๕๔๓. **การพัฒนาธุรกิจการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในชุมชนบ้านโป่ง ตำบลป่าไผ่ อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่**. รายงานการวิจัย. สาขาวิชาพัฒนาการท่องเที่ยว คณะธุรกิจการเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ร่วมกับสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- นิตยา บุญสิงห์. ๒๕๔๖. วัฒนธรรมไทย. กรุงเทพฯ : พัฒนาศึกษา.
- นิธิ เอียวศรีวงศ์. ๒๕๓๔. “นำภูมิปัญญาท้องถิ่นกลับคืนสู่ชุมชน ถึงเวลาหรือยัง”. วารสารล้านนา : ๔๓ - ๔๕.
- นิยพรรณ วรรณศิริ. ๒๕๔๐. **มานุษยวิทยาสังคมและวัฒนธรรม**. ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- บ้านจอมยุทธ์. ๒๕๔๓. (ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา https://www.baanjomut.com/library_๔/global_society/๐๒_๒.html สืบค้นเมื่อ (๒ มกราคม ๒๕๖๑).
- บำรุง บุญปัญญา. ๒๕๕๐. **ทศวรรษแนวคิดวัฒนธรรมเชียงใหม่**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เดือนตุลา จำกัด.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. ๒๕๔๒. **การวางแผนการพัฒนาท่องเที่ยวแบบยั่งยืน**. คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ประชัน รักพงษ์. ๒๕๓๕. **การศึกษาหมู่บ้านไทลื้อ ลำปาง**. เอกสารประกอบการสัมมนา. เชียงใหม่.
- ประสิทธิ์ เลี้ยวสิริพงษ์. ๒๕๓๕. **ลายผ้ากับวิถีชีวิตไทลื้อ**. เอกสารรวมบทความการประชุมสัมมนา มรดกสิ่งทอไทลื้อกับบริบททางสังคมวัฒนธรรมล้านนา. เชียงใหม่ : สถาบันราชภัฏเชียงใหม่.
- ปัญญา รุ่งเรือง. ๒๕๕๖. **ดนตรีชาติพันธุ์วิทยา**. ภาควิชาศิลปปะนิเทศ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตร.
- ปัญญา รุ่งเรือง. ๒๕๕๖. **หลักทฤษฎีการสำหรับนักมนุษยดุริยางควิทยา**. เอกสารประกอบการสอน. มหาวิทยาลัยเกษตร.
- ปิ่น พุทธิโส. ๒๕๕๗. บุคลาณกรม. **วิถีไทย ๘ ชุมชน**. หนังสือ. สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดเชียงใหม่. หน้า ๓๓.
- ปาริชาติ วลัยเสถียร และคณะ. ๒๕๔๓. **กระบวนการและเทคนิคการทำงานของนักพัฒนา**. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- ผ่องพันธ์ มณีรัตน์. ๒๕๔๑. **การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

พจนานุกรม. ๒๕๔๑. “การจัดการท่องเที่ยวโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน”. จุลสารการท่องเที่ยว. ปีที่ ๑๗ ฉบับที่ ๒ (เมษายน - มิถุนายน) : ๑๓.

พวงผกา ยาคี และคณะ. ๒๕๔๕. การรวบรวมและวิเคราะห์วรรณกรรมประเภทเพลงพื้นบ้านของ **ชาวไทลื้อ**. เชียงราย : ศูนย์ตำรา สถาบันราชภัฏเชียงราย.

แพทรีเซีย แนนหนา. ๒๕๓๕. เทคนิควิธีการทอผ้าของไทลื้อใน “ประวัติความเป็นมาและการตั้งถิ่นฐานของไทลื้อในล้านนา”. เอกสารประกอบการสัมมนา เชียงใหม่.

มนัส สุวรรณ. ๒๕๓๘. นิเวศวิทยากับการพัฒนาเศรษฐกิจ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ๒๕๔๒. มนุษย์กับสังคม. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ๒๕๔๑. โครงการศึกษาเพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อฟื้นฟูทรัพยากรการท่องเที่ยวในพื้นที่อนุรักษ์ (เชียงใหม่). กรุงเทพฯ : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.

มูลนิธิอาสาสมัครเพื่อสังคม. ๒๕๔๔. กรณีศึกษาการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

ยศ สันตสมบัติ. ๒๕๔๔. มนุษย์กับวัฒนธรรม. ภาควิชาสังคมวิทยาและมนุษยวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ยุทธพล อุนตาล. ๒๕๔๕. ไทลื้อ. กรุงเทพฯ : บริษัทวิชั่น มาสเตอร์.

ยุวดี นิรัตน์ตระกูล. ๒๕๔๔. “การท่องเที่ยวชุมชน : Life-Seeing Vs Sightseeing”. จุลสารการท่องเที่ยว. ปีที่ ๒๐ ฉบับที่ ๒ (เมษายน - มิถุนายน) : ๕-๙.

เยาวมาลย์ วรรณสุข. ๒๕๔๖. การศึกษาสภาพปัจจุบันการขับไล่อของชาวไทลื้อ : ศึกษากรณีชาวไทลื้อในอำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา. วิทยานิพนธ์. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.

รัตนพร เศรษฐกุล. ๒๕๓๖. ชาวไทลื้อในจังหวัดน่าน. เชียงใหม่. ศูนย์บริการงานพิมพ์ : มหาวิทยาลัยพายัพ.

จำไพพรรณ แก้วสุริยะ. ๒๕๔๔. “การจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นหน้าที่ของชุมชน”. อนุสาร อ.ส.ท. ปีที่ ๔๒ ฉบับที่ ๕ (ธันวาคม) : ๑๑๓.

จำไพพรรณ แก้วสุริยะ. ๒๕๔๕. “ท่องเที่ยวยั่งยืน ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ” เอกสารการประชุมปฏิบัติการด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ภายใต้โครงการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ. กรุงเทพฯ : กองอนุรักษ์ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.

ลมูล จันทรหอม. ๒๕๓๕. สิบสองปันนา. กรุงเทพมหานคร : อรุณการพิมพ์.

วรชัย ทองไทย. ๒๕๕๕. ประชากรและการพัฒนา. สถาบันวิจัยประชากรและสังคม

มหาวิทยาลัยมหิดล. ปีที่ ๓๒ ฉบับที่ ๔. เมษายน - พฤษภาคม. : ๒๓.

วัชรภรณ์ จันทรขำ. ๒๕๔๗. ศักยภาพของชุมชนไทลื้อในการจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ : กรณีศึกษาบ้านดอนมูล อำเภอท่าวังผา จังหวัดน่าน. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหา

บัณฑิต สาขาการจัดการมนุษย์และสิ่งแวดล้อม. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏ
เชียงใหม่.

วิวัฒน์ชัย บุญยภักดิ์. ๒๕๓๐. “วัฒนธรรมพื้นบ้าน : ทรัพยากรการท่องเที่ยวอีกรูปแบบหนึ่ง”
จุลสารการท่องเที่ยว. ปีที่ ๖ ฉบับที่ ๔ (ตุลาคม - ธันวาคม) : ๑๐.

วีระ บำรุงรักษ์. ๒๕๔๑. ระบบการวัฒนธรรมและคุณภาพมาตรฐาน. กรุงเทพฯ : โอเอสพริ้นติ้ง
เฮาส์.

สถาบันดำรงราชานุภาพ. ๒๕๓๙. การบริหารการมีส่วนร่วมของประชาชนกรณีโครงการที่มี
ผลกระทบต่อประชาชน. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ : ส่วนท้องถิ่น กรมการปกครอง.

สถาบันวิจัยสังคม และสถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อม. ๒๕๔๔. โครงการพัฒนาการดำเนินงานใน
นโยบายกระบวนการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

เจีย แยน จอง หรือ นายยรรยง. ๒๕๙๘. สถาบันศึกษาไทลื้อเอเชียอาคเนย์.

สมปราชญ์ อัมมะพันธ์. ๒๕๕๖. ประเพณีและพิธีกรรมอีสาน. กรุงเทพฯ : โอเอสพริ้นติ้งเฮาส์.

สัณชัย เจริญหลาย. ๒๕๔๒. ระบบการผลิตของครัวเรือนกะเหรี่ยงที่สัมพันธ์กับการอนุรักษ์
ทรัพยากรธรรมชาติ. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษานอกระบบ.
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สาม วงศ์ราษฎร์. ๒๕๔๖. บุคลานุกรม. การศึกษาสภาพปัจจุบันการขับไล่อพยพของชาวไทลื้อ : ศึกษา
กรณีชาวไทลื้อในอำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา. วิทยานิพนธ์. มหาวิทยาลัยราชภัฏ
เชียงราย.

เทศบาลตำบลสะเมิงใต้. ๒๕๖๐. ฐานข้อมูลงานทะเบียน. อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่.

สำนักมาตรฐานการศึกษา. ๒๕๔๕. ชุดวิจัยชุมชน. หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตการจัดการและ
การประเมินผลโครงการ ตามโครงการเพิ่มประสิทธิภาพบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและ
ชุมชนเมือง.

สุกัญญา สุฉายา. ๒๕๔๓. เพลงพื้นบ้านศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุกิจ พลประดม. ๒๕๓๘. ดนตรีพื้นบ้านอีสาน. พิมพ์ครั้งที่ ๒. อุดรธานี : สถาบันราชภัฏอุดรธานี.

สุพัตรา สุภาพ. ๒๕๔๒. สังคมวิทยา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.

สุริชัย หวันแก้ว. ๒๕๓๕. การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

เสกสรร สรรพพิสุทธิ. ๒๕๔๖. อัตลักษณ์ของไทลื้อและการปรับตัวเพื่อความอยู่รอดภายใต้ระบบ
เศรษฐกิจทุนนิยม : กรณีศึกษาบ้านแม่สาบ ตำบลสะเมิงใต้ อำเภอสะเมิง จังหวัด
เชียงใหม่. ค้นคว้าอิสระ. สาขาวิชาการจัดการมนุษย์และสิ่งแวดล้อม. บัณฑิตวิทยาลัย :
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.

เสกสรร เทพยศ. ๒๕๔๓. การเปรียบเทียบอิทธิพลของภาษาถิ่นล้านนาที่มีต่อภาษาพูดของชาวไท
ลื้อ. เชียงราย : ศูนย์ตำราสถาบันราชภัฏเชียงราย.

เสถียร ฉันทะ. ๒๕๔๒. ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการจัดการความหลากหลายทางชีวภาพพืชสมุนไพร:
กรณีศึกษาในวิถีชีวิตชุมชนไทลื้อ จังหวัดเชียงราย. รายงานการศึกษา ค้นคว้าแบบอิสระ.
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย :
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

เสรี พงษ์พิศ. ๒๕๓๔. คีนสู่รากเหง้า. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เทียนวรรณ.

เสาร์ สารุเม. ๒๕๕๗. บุคลานุกรม. วิถีไทย ๘ ชุมชน. หนังสือ. สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดเชียงใหม่.
หน้า ๓๒.

ไสว เชื้อสะอาด. มปป. ไทลื้อ-ล้านนาถึงสิบสองปันนา. พะเยา : สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดพะเยา.
อนุรักษ์ ปัญญาวัฒน์. ๒๕๕๐. ชุมชนและการพัฒนาสิ่งแวดล้อม. เอกสารประกอบการสอน
หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

อรรถพล อนันตวรสกุล. ๒๕๔๙. วัฒนธรรมไทย. กรุงเทพฯ : ปาเจรา.

อรสา เงินฉาย. ๒๕๕๐. การศึกษาสภาพวัฒนธรรมของชุมชนชาวมอญเกาะเกร็ด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี. ปรินญาพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภูมิศาสตร์. บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อรุณรัตน์ วิเชียรเขียว. ๒๕๓๕. ไทลื้อในสิบสองพันนาและล้านนา. เอกสารประกอบการสัมมนา
เรื่อง มรดกสิ่งทอไทลื้อกับบริบททางสังคมวัฒนธรรมในล้านนา. เชียงใหม่.

อรุณรัตน์ วิเชียรเขียว. ๒๕๓๙. รวมบทความทางวิชาการไทลื้อ-เชียงคำ. เชียงใหม่ : ฝ่ายเอกสาร
ตำราและการพิมพ์ วิทยาลัยครูเชียงใหม่.

อ่อน หอมนาน. ๒๕๔๖. บุคลานุกรม. การศึกษาสภาพปัจจุบันการขับไล่อของชาวไทลื้อ : ศึกษา
กรณีชาวไทลื้อในอำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา. วิทยานิพนธ์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏ
เชียงราย.

เอกวิทย์ ณ ถลาง. ๒๕๔๔. ภาพรวมภูมิปัญญาไทย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์อัมรินทร์.

Herman Abels and Alfons van Duijvenbode. (๑๙๙๕). Workshop Community Based
Sustainable Tourism : Sanur Bali Indonesia. Organized by DATAPERTIWI
NOVIB-REMDEC. (May ๒๒-๒๗). (Draft Report).

Ralph, Linton. ๑๙๕๕. Tree of Culture. New York : Knopf. Paper No.๒๙.

Wearing Stephen and Neil John. ๑๙๙๙. Ecotourism:Impacts, Potentials
andPossibilities. London : A division of Reed Education and Professional
Published Ltd

Word Health Organization. ๑๙๘๔. Community Involvement in Health for Primary
Health Care. Bethesde :Paper No. ๘๓.

บุคลากรกรม

กลุ่มที่ ๑	นายปิ่นทอง	ยะมะโน	๑๙๑ หมู่ที่ ๑ ตำบลสะเมิงใต้ อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่.
	นายปิ่น	พุทโส	๘๓ หมู่ที่ ๑ ตำบลสะเมิงใต้ อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่.
	นายดวงแก้ว	สิงห์ทอง	๒๓๑ หมู่ที่ ๑ ตำบลสะเมิงใต้ อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่.
	นายยศ	ยะมะโน	๙๗ หมู่ที่ ๑ ตำบลสะเมิงใต้ อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่.
	นายสวาท	ดวงแสง	๗๙ หมู่ที่ ๑ ตำบลสะเมิงใต้ อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่.
	นายประสิทธิ์	สุริเย	๑๑๒/๑ หมู่ที่ ๑ ตำบลสะเมิงใต้ อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่.
กลุ่มที่ ๒	นายบุญมี	พุทโส	๗๘ หมู่ที่ ๑ ตำบลสะเมิงใต้ อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่.
	นายบุญสม	กันทะวงศ์	๒๑๖ หมู่ที่ ๑ ตำบลสะเมิงใต้ อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่.
	นายสุขแก้ว	ยะมะโน	๑๔๖ หมู่ที่ ๑ ตำบลสะเมิงใต้ อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่.
	นายโท	สุวรรณเรือง	๗๘ หมู่ที่ ๑ ตำบลสะเมิงใต้ อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่.
	นายศรีบุษย์	ยะมะโน	๘๑ หมู่ที่ ๑ ตำบลสะเมิงใต้ อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่.
	นายสมบูรณ์	ปิ่นทะนา	๑๔ หมู่ที่ ๑ ตำบลสะเมิงใต้ อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่.
	นายอินปัน	สาธูเม	๑๓๐ หมู่ที่ ๑ ตำบลสะเมิงใต้ อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่.
	นายสุพรรณ	தியานิน	๑๑๙ หมู่ที่ ๑ ตำบลสะเมิงใต้ อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่.
	นายเจริญ	กาตะโล	๑๐๗ หมู่ที่ ๑ ตำบลสะเมิงใต้ อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่.
	นายแสง	กาตะโล	๕๔ หมู่ที่ ๑ ตำบลสะเมิงใต้ อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่.
กลุ่มที่ ๓	นายคำตัน	ชัยชนะ	๑๓๔ หมู่ที่ ๑ ตำบลสะเมิงใต้ อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่.
	นางอรุรัตน์	สิมะวงศ์	๑๑๑ หมู่ที่ ๑ ตำบลสะเมิงใต้ อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่.

นางแสง	ปิ่นทะนา	๒๔๗ หมู่ที่ ๑ ตำบลสะเมิงใต้ อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่.
นางศรีวรรณ	สุวรรณเรือง	๗๘ หมู่ที่ ๑ ตำบลสะเมิงใต้ อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่.
นางเกตแก้ว	ปิ่นทะนา	๑๓๑/๑ หมู่ที่ ๑ ตำบลสะเมิงใต้ อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่.
นางพิมพ์ใจ	ยิมสุโท	๔๐๕ หมู่ที่ ๑ ตำบลสะเมิงใต้ อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่.
นางแสงวง	ยะมะโน	๑๔๖ หมู่ที่ ๑ ตำบลสะเมิงใต้ อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่.
นางจันทร์ดี	สุวรรณเรือง	๖๕ หมู่ที่ ๑ ตำบลสะเมิงใต้ อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่.

ภาคผนวก